

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Soven og drømmen

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Soven og drømmen", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 388. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blich06-shoot-workid92615.pdf> (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Soven og drømmen

Til Søvn er Natten af Naturen givet;
Men aandeligen at hensove Livet,
Det er en hæslig Sovesyge.
Naa der er Emmer dog, som ryge,
Og viser: Ilden er ei slukt, men dulmer;
Hvad er det da, som udi Asken ulmer?
Aah! det er Ild - og det er Aand -
Ih! det var bravt - kom saa dog med en Haand!
Pir op i Arnen! - hm! det er saa silde.
Om Spentrup Præst endogsaa vilde
Til Ilden puste: han er lidt for gammel,
I Verdensløbet er han stedse fammel;
Han gjør dog bedst nu i at pakke ind -
Jo pyt! paa det Lav! nej han er en Stikkenpind;
Han rager op endnu i Skorsteenskjødet -
Ja sveden Grøden, mullent er ham Brødet -
Og hvad saa mere? - Nu saa gaaer han hen
Og sover - Søvn er den bedste Ven:
Og den som sover, synder ej -
Ih! saa er Søvn jo Dydens Vej -
Der muligt dog kan syndes svært isøvne,
Og meer, som Jyden siger, "end med aabne Øwne".
Jaja! herinde er der sovet dygtigt,
Imedens Dage - Aar henglede flygtigt,
Og Soverne opvaagned' lidt for seent -
Hu! Hvad og Hvem er hermed meent?

Aah! det er ikke vanskeligt at finde:
Bombardementet drages end iminde!
Da sov man Flaaden, sov man Norge hen;
Er Noget deraf kommet hid igjen?
Saamænd! det er der ikke.
Og nu begynder sydfra man at prikke,
For reent at løse og opløse Resten.
Fra Østen og fra Vesten
Det trækker op til Torden -

389

At ødelægge Norden.
Er Ingen oppe? Sover Allemand?
Hvad? snorker gamle Dan?
Ha! Du kan vækkes frygteligt og snart:
Det Folk som sover, sover hen ret snart.

Vaagn op, o Dannefolk! ryst Søvn af!
Thi ellers kastes Dig en Grav,
Hvori til evig Søvn man Dig nedlægger -
Her er et Raab, som Dig af Slumren vækker:
Stat op og ryst Dig!
Til egen Kraft fortrøst Dig!
Saa est endnu Du stærk;
Kraft, Mod og Enighed, det er Dit Danneværk.

Hm! før jeg sov. Nu drømmer jeg en Smule
Om et forynget Thule.
Jeg drømte: at de *Tre*, som stode
Med Sværd ihaand, og slog hverandre ned forfode
I mange hundred' Aar, nu vare kede
Af dette Slagteri, og lede

Ved Brodermord.
Jeg drømte: at udi vort stærke Nord
Var Styrken samlet; Øresund
Var som et Færgested imellem Fjeld og Lund,
Jeg drømte: Frejr, Odin, Thor -